

отъ страхъ, да не бы Турцитѣ да имъ отмжстятъ, да се изселятъ изъ Бжлгарія, и да отидатъ въ Влашко, а отъ тамъ заедно съ рускитѣ войски въ Россія; както и дѣйствително до 6,000 даже и до 8,000 души и отъ двата рода, и повечето отъ околнитѣ мѣстности на Видинъ, Ломъ и проч., напуснахъ, ако и неволею милото си отечество..... За допжлненіе на горѣвизложенното, трѣба да спомянемъ, че въ 1854 година презъ зимата и пролѣтѣта, бѣхъ дошли въ Букурещъ най отличнитѣ бжлгарски Патріоти за да сждѣйствуватъ заедно съ горѣупомянутія Комитетъ: за благото и по-добро устройство на бжджцето си свободно Отечество. —

Като единъ исторически епизодъ на тая война, ніе ще разкажимъ слѣдующето: между волинтиритѣ бѣше и покойніа нашъ сжотечественникъ Иванъ Попъ Кировъ Кишелски отъ Котель, който въ времето на биткитѣ при Севастополь, показва едно извжхрѣдно юначество и голѣмъ неустрашимостъ; спорядъ това, той се и награди съ Орденъ-тъ Св. Георгія и съ еднъ драгоцѣннъ златнъ саблж (разказваше се, че отъ страна на Русската Императрица). Между другитѣ му храбри и неустрашими дѣла, ніе ще разкажимъ слѣдующето много забѣлѣжително сжбытіе, което ни е приказвалъ самъ покойніа И. Кишелски, и което сми чували и отъ други сжвременни очевидци, и оно е: — Когато Френско-Ингилишкитѣ войски бѣхъ вече преминали рѣкж Алмж, и обсаждаха Севастополь съ околноститѣ му, едннъ Ингилишки Генералъ се распорядилъ да му построятъ на една висока мѣстность еднъ стаж за да спи и живѣе тамъ, доро се привжзми Севастополь. Това узнали рускитѣ войски, що се намирали около Севастополь, и рѣшили да убіятъ тоя Генералинъ; но трудното е было: кой това да извжрши? понеже предъ вратитѣ на тая стая, вардила е вжоруженна стражя; при това, и войската на Ингилизитѣ не е была далечъ отъ тамъ. Като не дерзнжлъ никой да вжспріемни това много опасно дѣло отгорѣ си, покойніа И. Кишелски, ако и да е былъ простъ солдатинъ и бжлгарски волинтиринъ, рѣшилъ се да извжрши това;